השוכח חפץ בכיסו ומוציאו לרה"ר

שוע"ר סי' רנב

יז לא יצא אדם לרשות הרבים סמוך לחשכה וחפץ בידו, גזירה שמא ישכח להסיר החפץ מידו להצניעו עד לאחר שחשכה, ואז יזכור שהחפץ בידו וישכח שהוא שבת, ויצא ג"כ עם החפץ מרשות היחיד לרשות הרבים או יעבירנו ד' אמות ברשות הרבים או יכניסנו מרשות הרבים לרשות היחיד. אבל אם לא היה נזכר מהחפץ משחשכה לא היה עובר על איסור של תורה, שלא אסרה תורה אלא מלאכת מחשבת, דהיינו שהוא מחשב ומתכוין לעשיית מלאכה ושגגתו שמביא עליה חטאת היא, שאינו יודע שהיום שבת או שאינו יודע שמלאכה זו אסורה.

יח בזמן הזה שפשט המנהג כהאומרין שעכשיו אין לנו רשות הרבים גמורה אלא כרמלית כמו שיתבאר בסי' שמ"ה, אין איסור כלל לצאת סמוך לחשכה אפילו בחפץ שבידו, שהרי איסור ההוצאה בכרמלית אינו אלא גזרה מדבריהם ואין גוזרין גזרה לגזרה.

כ מצוה על כל אדם שימשמש בבגדיו ערב שבת סמוך לחשכה שלא יהיה בהם דבר שאסור לצאת בו בשבת, אפילו למנהגנו כהאומרים שאין לנו עכשיו רשות הרבים גמורה (ובקו"א): דכאן אין גזרה כלל אלא ספק גמור, שמא יש כבר חפץ אצלו, כיון שרגיל בזה כל ימות החול.

שוע"ר סי' שג

כג יש ... אומרים ... אסור להשים איזה חפץ בתוך חיקו או בשאר מקומות שבבגדיו בשבת אפילו בתוך ביתו, וכן לתלות מפתח או חפץ אחר בחגורתו או בשאר מקומות שבבגדיו בענין שאסור לצאת כן לרשות הרבים, ואין היתר לטלטל שום חפץ בבית אלא בידו, שבידו בודאי אין לחוש שמא ישכח ויוציאה לרשות הרבים שהרי רואה החפץ בידו, משא"כ כשאינו בידו יש לחוש שמא ישכח שהחפץ אצלו כשיוצא לרשות הרבים, ואפילו אם היה אצלו מבעוד יום צריך להסירו כשתחשך אם לא נזכר להסירו סמוך לחשיכה כמו שנתבאר בסי' רנ"ב (ואפילו בעיר המעורבת שאין בה מקום האסור עכשיו בטלטול אסור). ואפילו שיש אומרים שאין לנו רשות הרבים כלל אין להקל בדבר. ויש להחמיר כסברא זו אם לא בעת הצורך.

שוע"ר סי' שמה

יא איזו היא רשות הרבים רחובות ושווקים הרחבים ט"ז אמה על ט"ז אמה שכן היה רוחב הדרך במחנה לוים שבמדבר ... ויש אומרים שכל שאין ששים רבוא עוברים בו בכל יום כדגלי מדבר אינו רשות הרבים אלא כרמלית.

שוע"ר סי' שמז

ט המעביר מרשות היחיד לרשות היחיד דרך רשות הרבים אפילו למעלה מעשרה טפחים אסור מדברי סופרים, שמא יעמוד לפוש ברשות הרבים ויתחייב ... ואפילו דרך כרמלית אסור וכן אסור מדברי סופרים להעביר או לזרוק מכרמלית לכרמלית דרך רשות היחיד.

שוע"ר סי' שמח

א היה עומד ברשות היחיד והוציא ידו מליאה פירות לרשות הרבים בתוך עשרה (או אפילו לכרמלית) אסור להחזירה אפילו דרך מעלה מעשרה עד למוצאי שבת, שקנסוהו חכמים להיות ידו תלויה כך עד למוצאי שבת על שעבר על דבריהם ועשה עקירה מרה"י לרה"ר או לכרמלית.

שוע"ר סי' שנז

ז כרמלית שבתוך העיר מתחלפת ברשות הרבים גמורה, ואפילו בזמן הזה שיש אומרים שאין לנו רשות הרבים גמורה מפני שאין ששים רבוא בוקעים בה, מכל מקום מתחלפת היא בעיר גדולה שיש בה ס' רבוא.

שוע"ר סי' ששד

ד מדברי סופרים אין צורת פתח מועלת לרשות הרבים גמורה אם נשלמו בה כל תנאי רשות הרבים ... הבא להכשיר רה"ר להתיר בה הטלטול צריך לעשות לה דלת מכאן ודלת מכאן.